

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
มีข้อบังคับตัวเองวันเข้าพรรษา

(หลวงตาครับ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ออกทางสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับพระที่ไปประชุมที่วัดอโศการาม เขาบิดเบือนความจริง) พวกนี้มีตั้งแต่อย่างนี้ๆ ตลอดนะ (เขาบอกพระเราไปประชุมแค่ ๓๐๐ รูป ที่จริงมัน ๘,๕๐๐ กว่า) มัน ๘ พันกว่า มีลงทะเบียนบัญชีไว้เรียบร้อย ความจริงพระไปประชุมที่วัดอโศการาม ๘ พันกว่ารูป มีบัญชีตลอด องค์ไหนมาเข้ากองบัญชีๆ นี่มันมาโกหกกว่า ๓๐๐ องค์ อุดม เจริญ มันเจริญทางไหนก็ไม่รู้ มันหลอกโลกเก่งที่สุด อุดม เจริญ นี้ วิษณุนี้คนหนึ่ง สองกษัตริย์นี้เก่งมากทีเดียว เทียวต้มเทียวตุ๋นเทียวหลอกเทียวลวงมนุษยมนมา เขาว่าเป็นสถาบันต้มตุ๋น สถาบันกาฝาก มหาภัยกินชาติกินศาสนากินพระมหากษัตริย์ เขายกชื่อว่าสถาบันนะ สถาบันกินชาติ กลืนศาสนา กลืนพระมหากษัตริย์ สองสามตัวนี้สำคัญมากนะ นี่กำลังอ่านข้อบิดเบือนอยู่เวลานี้ บิดเบือนความจริงที่วัดอโศการาม

เขาว่า ๓๐๐ พระท่านลงทะเบียนบัญชี ในกองบัญชี เข้าลงทะเบียนจำนวนเท่าไร ท่านออกมาด้วยความถูกต้องแม่นยำ นี่มันหลอกโลก เอ้าอ่าน อ่านคำหลอกโลก สถาบันหลอกโลก เอ้าอ่านไป (พล.ต.ท.อุดม เจริญ ผอ.สำนักพุทธฯ ให้สัมภาษณ์ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อ ๗.๓๕ น.โดยให้สัมภาษณ์ว่า การแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช ทางรัฐบาลและมหาเถรสมาคมได้ทำการถูกต้องตามขั้นตอน และชบวนการตามกฎหมายทุกอย่าง และพูดต่อไปอีกว่าการเคลื่อนไหวของคณะสงฆ์วัดป่าที่มาประชุมที่วัดอโศการาม สมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๕๗ ตามที่ปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์หลายฉบับนั้น

พล.ต.ท.อุดม ชี้แจงให้พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศว่าไม่เป็นความจริงตามที่ปรากฏเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ได้ให้เจ้าหน้าที่ของฝ่ายเราไปดูแล้ว ปรากฏว่ามีพระมาประชุมเพียง ๓๐๐ รูป) พวกที่ไปดูก็คือพวกโกหกเข้าไปดู ความจริงพระ ๘ พันกว่ารูป พระท่านลงทะเบียนบัญชี มีกองทะเบียนๆ ลงบัญชีเรียบร้อยออกเป็นความจริง ๘ พันกว่ารูปชัดเจนมาก นี่มันเอาคนไปดูก็คือพวกโกหกด้วยกันไปดู มีเท่าไรก็โกหกออกมาอย่างนี้ละ เอ้าอ่านต่อไป

(ให้เจ้าหน้าที่ไปดูแล้วมีพระเพียง ๓๐๐ รูป รยนต์ ๔๐ คัน) มันตาบอดหรือพวก ไปดูนั่น มันแต่งแต่คนตาบอดไปดูซิ คนตาดีลงทะเบียนไว้ตั้ง ๘ พันกว่า นี่คนตาบอดไปดู ก็มาลูบจุมูกประชาชนอีกแล้ว (เขาวามีพระ ๓๐๐ รูป มีรถ ๔๐ คัน แต่ละคันมีประชาชน โดยสารมา ๒๐-๓๐ คนเท่านั้น จึงชี้แจงมาให้พี่น้องพุทธศาสนิกชนได้ทราบ และกล่าว ต่อไปว่า การเคลื่อนไหวของคณะสงฆ์วัดป่าไม่เป็นความจริง จบแค่นี้ครับ) ที่เป็นความจริง ก็คือความจอมปลอมที่กำลังหลอกต้มอยู่เวลานี้ใช้ไหมล่ะ เขายกชื่อของเขาวาสถาบัน เมื่อ วานนี้เราขึ้นรถมาเห็นใบปลิวเขาออกที่สนามหลวง ใบปลิวมีรูปของหลวงตาบัวหนึ่ง ทอง ก้อนหนึ่ง ว่าอันตราย เขาวางั้น พวกเราต้องรีบกำจัด ไม่งั้นมันจะทำลายสถาบัน สถาบัน กาฝาก มหาภัย สถาบันล้มตุนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นี่สถาบันของเขา ให้กำจัดนะ สองคนนี่ อันตราย เป็นอันตรายต่อสถาบันกสิณชาติ กสิณศาสนา กสิณมหากษัตริย์ของเขา

(อันนี้ของจริงครับ จากพระที่ไปประชุมที่วัดอโศการามครับ ๑.พระไปประชุม ๘,๕๒๔ รูป) นั่นเห็นไหมล่ะ นี่คือความจริง (ท่านประชุมเรื่องดังต่อไปนี้ครับ เรื่องที่ หนึ่ง การยื่นรายชื่อขอให้ถอดถอนนายวิษณุ เครืองาม ออกจากตำแหน่ง ๒. ไม่รับมติการ แต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ๓.มีมติให้ลงลายมือชื่อถวายความ จงรักภักดี ถวายพระราชอำนาจคืนแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการปฏิบัติต่อ สมเด็จพระสังฆราชทุกกรณี ๔. หนังสือพิมพ์ที่ไปเผยแพร่ทั่วโลก ลงภาพโลสัวมนำไป มอบให้ สว. ๒๕ คน ที่ให้สัมภาษณ์ข่มขู่ประชาชนทั่วๆ ไปว่า จะยื่นลายมือชื่อมาทำไม ไม่มีประโยชน์ หนังสือพิมพ์ต่างประเทศเขาเอาไปลง ลงภาพโลสัวมประกอบกับ สว.ด้วย)

สว.เขาแปลว่ามหาโจรหรือไง (ถ้าแปลตามที่เขาบัญญัติไว้ก็ว่า สมาชิกวุฒิสภา) (ดร.วิษณุ ได้ให้สัมภาษณ์โต้ตอบว่า รัฐบาลได้ทำถูกต้องตามกระบวนการทุกอย่าง ถ้าทน ไม่ได้ก็จะฟ้องกลับคุณทองก้อน) ให้ฟ้องมา ยกโคตรมาฟ้อง (หนังสือพิมพ์ได้นำคำเทศน์ ของหลวงตาลง มีบางส่วนว่า มีคนสกรปรกในรัฐบาล จึงทำให้ประชาชนเดือดร้อนวุ่นวายทั่ว ประเทศไทย) จะให้ว่ามีแต่คนสะอาดทั้งนั้น วางั้นหรือ หรือจะให้ตอบว่าไง หมดแล้ว เหรอ (ครับ) เรายากให้หมดตั้งแต่ยังไม่อ่านจะว่าอะไร มันกวนสุบบุหรีเรา เห็นไหมควัน ถมตั้ง ถมจุมูกนี้

มีพระองค์หนึ่งเป็นเพื่อนกันชื่อกอง มีนิสัยตลก เราบวชใหม่ ท่านบวชก่อนเรา ๑ ปี เราขึ้นไป พระท่านสุบบุหรีคุยกัน มีแต่พระใหม่ๆ สุบบุหรี พูดทำท่าเหมือนเสียด้วยนะ เอ้อ พระใหม่เหล่านี้บวชมามันได้ดูธรรมวินัยใหม่ มันฟังบวชนี้ สุบบุหรีมันได้พินทุ อธิษฐานหรือเปล่า อ้าว การสุบบุหรีก็ต้องพินทุอธิษฐานหรือ อู๊ย ยังไม่รู้พระวินัยหรือ ขึ้น

อีก ทำท่าซู่อีก ยังไม่รู้หรือพระวินัยนะ สุบบุหรืทำไมไม่พินทุอิชฐาน แล้วพินทุอิชฐานว่า
 ยังไง ไม่รู้เ็นะฟังบวชมา ของง่าย ๆ แค่นี้ก็ยังไม่รู้อีก ทำท่าย่ำเข้ามา แล้วว่าง่ายนะว่ายังไ
 ก็ว่า อิมัง ควันถมตัง อธิชฐามิ โอัย บักท่า เราอยากว่าอย่างนี้ มันตลก พุดมียัมชนิดเดียว
 เท่านั้น ไม่หัวเราะ อย่างมากยัมชนิดหนึ่ง โส้ มันก็มีหัวทางนี้ละ

วันนี้คนมามากนะ แล้ววันพรุ่งนี้ก็จะมีมาก เพราะวันพรุ่งนี้เป็นวันเข้าพรรษา
 เข้าพรรษาก็คือฤดูฝน แผลแล้ว วสุลั ๆ พรรษา ก็คือตัว พ ออกจากตัว ว ภาษาบาลี
 พรรษาแปลว่าฤดูฝน วันนี้ยังเป็นฤดูร้อนอยู่ พอพรุ่งนี้ก็ฤดูฝน นั่นละที่ว่าเข้าพรรษาใน
 ฤดูฝน เราลืมแล้วนะในพรรษานี้มีบิณฑบาตในวัดวันหนึ่ง เป็นวันนี้นะ เพราะวันพรุ่งนี้เป็น
 วันรุดงค์ท่านแล้ว ท่านถือรุดงค์เกี่ยวกับเรื่องอาหารการบิณฑบาตอย่างนี้ ท่านจะปฏิบัติแต่
 ตอนเช้าแล้ว เพราะฉะนั้นที่มารับบิณฑบาตในวัดจึงเป็นวันนี้แน่นอน คืออันนั้นมันมีเครื่อง
 บังคับอยู่ วันพรุ่งนี้ท่านเริ่มสมาทานรุดงค์แล้วนะ วันเข้าพรรษา อันใดที่ควรยึดปฏิบัติแต่
 เช้าท่านก็จะปฏิบัติไปเลย เช่นอย่างบิณฑบาตอย่างนี้ ท่านจะไม่รับอาหารที่ตามมาทีหลัง ๆ
 อันนี้เกี่ยวกับอาหารบิณฑบาตตอนเช้า ท่านก็ปฏิบัติแต่ตอนเช้าไปเลย ที่ปฏิบัติตลอดไปก็
 มี ปฏิบัติตอนเช้าก็ต้องเอาตั้งแต่เช้า

วันที่ ๑๖ เราไปเทศน์ที่สถานีวิฑูญกระจายเสียงแห่งประเทศไทยนั้น ได้ยินกันบ้าง
 หรือเปล่า (เขาออกวันที่ ๑๘ ครับ) คนที่ไปฟังในสถานีกีเยอะเหมือนกัน เราตั้งใจเทศน์
 สงเคราะห์เป็นเวลา ๕๔ นาที ธรรมดาเทศน์เขามีเวล่ำเวลา แต่ให้โอกาสเราเลย เรา
 เทศน์ไปตามอัธยาศัย เห็นสมควรแล้วก็จบ เป็นเวลา ๕๔ นาที ได้เนื้อธรรมเยอะอยู่นะ
 เพราะการเทศน์ของเรา จะว่าเป็นไปตามนิสสัยหรืออะไรก็ตาม พอเริ่มขึ้นแล้วจะเรื่อยเลย
 ไม่มีการหยุดพักเป็นวรรคเป็นตอนอะไร เว้นแต่ลมหายใจ ๆ สูดลมหายใจ แล้วตลอดไป
 เลยจนกระทั่งจบ วันนั้นก็ตั้งใจเทศน์สงเคราะห์ เพราะทราบแล้วว่าเทศน์นี้คนจะฟังทั่ว
 ประเทศไทย เราจึงตั้งใจเทศน์สงเคราะห์วันนั้น ที่สถานีวิฑูญแห่งประเทศไทย หลังจากนั้น
 เขาจะออกทางไหนก็แล้วแต่ ส่วนอัดเทปคงมากละ อัดเทปก็ทั่วไปอีกเหมือนกัน

ไปกรุงเทพคราวนี้ไปเทศน์ที่สถานีวิฑูญแห่งประเทศไทยแห่งเดียว ไม่ได้ไปเทศน์
 ตามสถานที่ต่าง ๆ นอกจากเทศน์อยู่ในสวนแสงธรรมเท่านั้น นี้เทศน์ทุกวันทั้งเช้าทั้งเย็น
 เทศน์ตลอดเลย ก็พอดีกับที่สวนแสงธรรมมีสถานีวิฑูญชุมชนของพวกเรา เปิดได้ตลอดเลย
 มีสถานีของเราเ็นะที่จะได้ฟังเทศน์ตลอดไป คือธรรมะต่าง ๆ นี้จะออก ธรรมะที่เทศน์ไป
 ทั้งหลายนี้จะทยอยออกไปส่งไปที่สถานีเ็นะ สถานีชุมชนที่สวนแสงธรรม จะเทศน์ไป
 เรื่อยต่อไปเรื่อย จะได้ฟังทุกประเภทของธรรม เพราะที่เทศน์ไว้เ็นั้นมีทุกประเภท เฉพาะที่

เทศน์สอนพระล้วนๆ นี่มีธรรมประเภท เรียกว่า แกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ ทั้งนี้ เทศน์ นอกจากนั้นก็ทั่วไป

วันนี้เป็นวันประชุม เรียกว่า อาสาฬหะ คือวันประชุมรวม จะเข้าพรรษาวันพรุ่งนี้ วันนี้เป็นวันเพ็ญ เดือน ๘ เป็นวันรวมกันที่จะเข้าพรรษา เมื่อเข้าพรรษาแล้วพระท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ ท่านจะสมาทานธุดงค์ข้อใดเพิ่มเติมอีกในธุดงค์ ๑๓ ข้อ ควรแก่กาลสถานที่เวล่ำเวลาต่างกัน ในพรรษานี้ท่านจะอธิษฐานในธุดงค์ ๑๓ ข้อ ท่านเคยรับอยู่แล้ว ข้อใด ปฏิบัติอยู่แล้วกับข้อใด แล้วท่านจะสมาทานเพิ่มเติมเข้าอีกในข้อใด เป็นเรื่องของพระที่ท่านมีธุดงค์วัตร เข้าใจไหม

ธุดงค์ แปลว่า เครื่องกำจัดกิเลสนั่นเอง กำจัดความสกปรกโสภณ เรียกว่าธุดงค์วัตร ข้อวัตรปฏิบัติเพื่อกำจัดกิเลสตัวสกปรกโสภณ ตั้งแต่วันพรุ่งนี้ ฟีน้องทั้งหลายกรุณาทราบทั่วหน้ากัน ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เข้าไปแล้ว ท่านจะไม่รับบิณฑบาตที่ตามมาดังที่เคยปฏิบัติ ท่านจะรับแค่น้ำวัดเท่านั้น ถือเอาเขตหน้าวัดอันเก่านี้ละ ไม่ใช่หน้าวัดอันใหม่ นอกนั้นท่านไม่รับ นี่เป็นธุดงค์ข้อหนึ่งซึ่งต้องปฏิบัติตอนเข้าไปเลย จากนั้นธุดงค์ต่างๆ ปฏิบัติตลอดเวลา ก็มี อันตอนเข้าก็บังคับแต่เข้าไปแล้ว นี่พระท่านมีเครื่องบังคับท่าน สำหรับพระผู้มุ่งปฏิบัติ ต่อศีลต่อธรรมต่อมรรคผลนิพพาน ท่านจะไม่ลดละในการประพฤติปฏิบัติตัวตามร่องรอยแห่งศาสดาคือธรรมและวินัย นี่ละศาสดาของพวกเราทั้งหลาย คือธรรมและวินัย ท่านจะปฏิบัติอย่างเข้มงวดกวดขัน

เฉพาะวินัยนั้นท่านปฏิบัติสม่ำเสมอ เครื่องครัดมาตลอดอยู่แล้ว ส่วนธรรมนั้นท่านจะมีข้อเพิ่มเติม เช่น ธุดงค์ ๑๓ นี้เรียกว่าเป็นฝ่ายธรรม ส่วนศีลนั้นท่านปฏิบัติตั้งแต่บวชมาเรียบร้อยแล้ว ท่านปฏิบัติไม่มีการบกพร่องอะไรเลย ส่วนธรรมมีการเพิ่มเติม มีลดลงบ้าง เป็นธรรมดา แต่อย่างไรก็ตามในพรรษาเช่นนี้บรรดาพระธุดงค์กรรมฐาน ท่านจะเข้มงวดกวดขันในธรรมทั้งหลาย เช่น ธุดงค์ ๑๓ ข้อ เป็นต้น ท่านเข้มงวดกวดขันเพื่อองค์ของท่านนั่นเอง แล้วเราที่เป็นฝ่ายฆราวาสลูกศิษย์พระพุทธเจ้า ก็ควรจะยึดข้อปฏิบัติในข้อใดก็ตามที่เป็นความสัตย์ความจริงต่อตนเอง เพื่อความดีงามทั้งหลาย

เช่น การให้ทาน เราก็เคยให้ทานอยู่แล้วตามปรกตินิสัยของเรา แต่ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ ไม่มีข้อบีบบังคับ เช่นวันไหนว่างหรือไม่ว่างอะไร ก็ไม่มีอะไรบีบบังคับ เป็นไปตามอัธยาศัย แต่เวลาเราเข้าพรรษาแล้วนี้ เช่นอย่างท่าน นี้บีบบังคับตัวเองนะ วันหนึ่งจะไม่ให้ขาดการให้ทาน แม้ที่สุดได้ให้ทานพระองค์หนึ่งไปบิณฑบาต ทัพพีหนึ่งหรือข้าวก้อนหนึ่งก็เอา กล้วยลูกหนึ่งสองลูกก็ตามจะไม่ให้ขาดการให้ทาน ในพรรษานี้จะไม่ให้ขาดการ

ให้ทาน ต้องได้ให้ทานทุกวันๆ นี้เรียกว่า ทานบารมีหนึ่ง สัจจะบารมีหนึ่ง มีความสัตย์ ความจริงบังคับตนในการให้ทาน นี้ก็ให้พากันจำเอาไว้

ที่นี้พวกที่เคยสูบฝิ่นกินกัญชาสุรายาเมา อย่างน้อยในพรรษาที่ไม่มีข้อกำหนด กฎเกณฑ์กันเลยนั้น อย่างน้อยในพรรษาผู้ต้องการบุญการกุศลเป็นที่ระลึก เป็นหลักใจของตัวเอง ในพรรษานี้จะงดเว้นทั้งหมด สุรายาเมาอะไรเหล่านี้ไม่ใช่พวกยาเสพติด อันนั้นมันเลยไปแล้ว เพียงสุรายาเมาที่กินกันทั่วประเทศไทยเรา นี้ตั้งแต่วันนี้ไปแล้วจะต้องปิดไปเลย ปิดปากไม่ให้มันดื่มสุรา เปิดใจไว้สำหรับรับความสัตย์ความจริงจากศีลจากธรรม ปฏิบัติตน สุราจะไม่มาแตะ ตายก็ตายไปเลย ในสามเดือนนี้จะไม่แตะ นี้เรียกว่างดเว้น มีข้อบังคับตัวเองถ้าอยากเป็นคนดี ถ้าไม่อยากเป็นคนดีก็ปล่อยไปเรื่อย เลอะเทอะไปเรื่อยหมดคุณค่า ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงวันตายหาคุณค่าไม่ได้คนๆ นั้น คนที่มีคุณค่ามีสาระพอที่จะได้เกาะไต่ยึดบ้างก็ต้องเป็นคนมีค่าสัตย์คำจริง เช่นอย่างให้ทานไม่ละ วันหนึ่งแม่ไม่ได้มาก ได้ให้ทานพระองค์หนึ่งก็ยังมี เรียกว่าไม่ขาดการให้ทาน

การรักษาศีล เอ้า ศีล ๕ เอาให้สมบูรณ์บริบูรณ์ เป็นข้อบังคับเราอย่างนี้ การดื่มสุรายาเมางดเว้นทุกสิ่งทุกอย่างในบรรดาของมีนเมาเราจะไม่กินเลย นี้ก็เป็นข้อบังคับตัวเรา เพื่อเป็นคนดีแต่ละข้อๆ ให้พากันจำเอาไว้ แล้วจะไหว้พระตามกำหนดไว้ จะไหว้พระได้มากน้อยเพียงไรในวันหนึ่งๆ เฉพาะอย่างยิ่งเวลาจะนอนให้ได้พระเสียดก่อนเรียบริ้อยแล้วนั่งภาวนา เอา เพียง ๑๐ นาทีนี้เป็นยังไง ในรอบวันหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมงขอเพียง ๑๐ นาทีเป็นการภาวนา เพื่ออบรมจิตใจเราให้สงบอารมณ์วุ่นวายทั้งหลาย จะได้หรือไม่ได้ ต้องทดสอบเจ้าของ บังคับเจ้าของ ไม่อย่างนั้นหาความดีไม่ได้ละ ไม่ได้มากละ เอาวันหนึ่งเวลาจะหลับนอนขอให้ได้ ๑๐ นาทีก็ยังมีใน ๒๔ ชั่วโมง ชั่วโมงหนึ่ง ๖๐ นาทีขอเพียง ๑๐ นาทีเท่านั้น จะไม่ได้หรอก จะปล่อยให้กิเลสเอาไปถล่มเสียทั้งหมดเต็ม ๒๔ ชั่วโมงไม่สมควรอย่างยิ่งกับเราเป็นลูกชาวพุทธนะ ควรมีข้อบังคับตนเองนี่อันหนึ่ง ให้ทำจิตตภาวนาให้สงบใจ

เรื่องความสงบใจนี้สำคัญมาก เป็นรากแก้วของพระพุทธศาสนาโดยตรง พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ด้วยการภาวนา พระสงฆ์สาวกที่เป็นสรณะของพวกเราบรรลुरुธรรมด้วยภาวนา ไม่ใช่ด้วยความขี้เกียจขี้คร้าน ด้วยเสื่อด้วยหมอนนะ ท่านบรรลुरुธรรมด้วยอรรธด้วยธรรม เราจะนำธรรมที่ท่านได้รับผลแล้วจากการภาวนามาภาวนาต่อตัวของเราจะไม่ได้เสียหรอก เพียง ๑๐ นาทีในวันหนึ่งๆ ต้องบังคับให้ได้ นี้เรียกว่าบังคับเจ้าของ

ธรรมท่านบอกว่าท่านไม่บังคับใคร แต่ใครอยากดีต้องนำมาบังคับตนเอง ใครอยากดีก็เอาธรรมนั้นมาบังคับตัวเอง นี้ก็เป็นแต่ละข้อๆ แล้วแต่จะตั้งคำสัตย์คำจริงใส่ตัวเอง

เช่นการให้ทาน การรักษาศีล ๕ หรือพวกสุรายาเมาที่เคยดื่มสุรามาเป็นประจำนิสัย พอในพรรษานี้ตัดขาดสะบั้นไปเลย แล้วความชั่วอย่างอื่น ๆ ที่ทำมาเป็นความเสียหายติดตามกัน มาตลอด ทีนี้ตัดขาดๆ อย่างน้อยให้ได้ในพรรษา นอกจากนั้นยื่นออกไปๆ เป็นสมุจเฉท ปหาน ละได้โดยเด็ดขาดตลอดไปเลยก็มี ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

คนเราไม่บังคับตนเองไม่ได้นะ พระพุทธเจ้าบังคับพระองค์เองถึงขนาดสลบ ๓ หน ทุกข์หรือไม่ทุกข์ นี่ละพระพุทธเจ้าก่อนที่จะมาเป็นศาสดาของพวกเรา เป็นคติตัวอย่างด้วยการอดการทนการบังคับตัวเองได้เป็นอย่างดีเยี่ยมนะ เวลาตรัสรู้ขึ้นมาแล้วมาสอนโลก ก็ได้มาจากความอดความทน ความดัดแปลงตัวเองบังคับตัวเองนั้นแล ไม่ใช่ได้มาด้วย โกรโกลโสไม่มีหลักมีเกณฑ์ หากำหาราคาไม่ได้แบบนี้ ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดมาตรัสรู้แบบนี้ ตรัสรู้มีตั้งแต่ตรัสรู้ด้วยข้อบังคับโดยอรรถโดยธรรมทั้งนั้นแหละ ทีนี้เราเป็นลูกศิษย์ ตถาคตก็ควรจะมีข้อบังคับเรา ให้ได้ตามกำลังของเรา

เช่นอย่างภาวนา ๑๐ นาที ใครจะกำหนดเอาธรรมบทใดที่ถูกต้องกับจริตนิสัยของตนซึ่ง เคยภาวนามาขาดๆ วันๆ อะไรรไป ได้ภาวนาเท่านี้สัก ๒ นาที ขาดไปเสียตั้งกี่วันถึงมาระลึก ได้ ก็ให้มาบังคับตัวเอง ให้ได้วันละ ๑๐ นาที เอ้ามันจะตายจริงๆ หรือ วาจันนะะ บังคับตัวเอง วันคืนหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมงขอเพียง ๑๐ นาทีมาบำเพ็ญจิตใจซึ่งเป็นของมีคุณค่า ธรรมอันมีคุณค่าเข้าหัวใจตนเองเพียง ๑๐ นาทีเท่านี้ไม่ได้หรือ บังคับเข้าต้องได้ วาจันนะะ ไม่ได้ เอ้าขาดไปเสียคอยอย่าให้เหลือเลย คนไม่เป็นทำคนหมดราคา ต้องเอาเจ้าของอย่าง นั้น

ทีนี้เวลาทำลงไปมันจะมีนะ อย่างน้อยการภาวนามีอานิสงส์มากอยู่แล้ว เราจะรู้จะ เห็นสิ่งใด ไม่รู้ไม่เห็นสิ่งใดก็ตามในขั้นเบื้องต้น ก็รู้บ้างไม่รู้บ้างเป็นธรรมดา แต่ผลหรือ อานิสงส์ที่เกิดขึ้นจากการภาวนานี้มีอานิสงส์มากนะ ใครจะเอาพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ มากำกับใจเป็นคำบริกรรม เช่น พุทโธๆ เป็นต้น มีสติกำกับใจของตน กำกับคำบริกรรม ของตนในช่วงเวลา ๑๐ นาที เอาให้ได้ วาจันนะะ ถ้าท่านทั้งหลายอยากเป็นคนดี ต้องบังคับตนเองนะ ถ้าปล่อยเลยตามเลยจะเลอะเทอะไปหมดไม่มีใครดีแหละในโลกอันนี้ ในนรก อัดแน่นตลอดนี้ซิ มันอัดแน่นด้วยกองทุกข์ของสัตว์ผู้ปล่อยเนื้อปล่อยตัวนะ ไม่ใช่อัดแน่น ด้วยอะไร ให้พากันระมัดระวัง

นี่ข้อบังคับในวันหนึ่งๆ ถึงออกพรรษา ทำไมเราจะทำไม่ได้ ขอวันละสิบนาที สิบ นาทีออกพรรษาสามเดือนจะได้สักกี่นาที เพียงเท่านั้น แล้วท่านถึงขั้นพระพุทธเจ้าท่าน สลบสลอนท่านทำไมท่านทำได้ อันนี้อันหนึ่ง อันหนึ่งพูดออกมาเพื่อเป็นคติตัวอย่างในฐานะ

ที่ว่าเป็นครูเป็นอาจารย์ของท่านทั้งหลาย ยกออกมาเป็นคติก็ไม่ผิด เช่นเรากวานานี้ ฟาดนั่งตลอดรุ่งที่นาที่ฟิงชิ่งะ บางวันยังไม่มืดเลย เขานั่งขัดสมาธิสมาธิตั้งสัจจอธิษฐานบังคับตนเอง วันนี้เราจะนั่งภาวนาตั้งแต่บัดนี้ จนกระทั่งถึงสว่างเป็นวันใหม่เต็มที่แล้วเราถึงจะลุกจากที่ ถ้ายังไม่สว่างจะไม่มีข้อยกเว้นเลย มีข้อยกเว้นข้อเดียว คือเว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระเณรในวัด เกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นภายในวัดเราจะลุกจากภาวนานี้ไปช่วยเหตุการณ์นั้นๆ นอกจากนั้นไม่ให้มีสำหรับเราเอง เอ้า ปวดหนักออกเลยปวดเบาออกเลย ตั้งแต่เวลามันเป็นเด็กมันซัดตักแม่มาเสียวมากต่อมาก เอาตักแม่เป็นส้วมเป็นถ่าน เวลามานั่งภาวนานี้มันซี้แตกเยียวราดออกใส่สบงจีวร เอาไปซักไม่ได้แล้วเอาไปฆ่าทิ้งเสียมันหนักศาสนา

นี่ข้อบังคับตัวเองฟิงชิ่งะ เอาเลยตั้งแต่บัดนั้น แต่ก็ดีอันหนึ่งนะมันก็ไม่เคยปวดหนัก ถ้าปวดหนักก็จริง ๆ ต้องเอะหมดเลยจีวร ไม่ลุกเข้าใจไหม ปวดเยียวก็ไม่ลุกปวดซี้ก็ไม่ลุก คำอธิษฐานบีบบังคับไว้ตั้งแต่ยังไม่มืดบางวัน จนกระทั่งวันใหม่ขึ้นมา ๑๓-๑๔ ชั่วโมงก็มี นี่บังคับหรือไม่บังคับพิจารณาซิ นี่เวลาเรานั่งภาวนา ทุกขเวทนาทั้งหลายที่มันโหมตัวเข้ามาเพราะนั่งนาน ถูกบีบบังคับมันทับกันอยู่ในเส้นในเอ็นนี้แหละ ทุกข์ทั้งหลายเป็นเหมือนไฟนะ ตัวของเราที่นั่งอยู่นี้เหมือนหัวตอ ถูกไฟคือทุกข์ทั้งหลายโหมเผาหัวตอนี้ หัวตอคือตัวของเราเอง ไฟคือทุกขเวทนามันเจ็บมันปวดมันเมื่อยมันร้อน ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไฟไปเลยทั้งตัว เอ้าเผา เรานั่งอยู่หัวใจของเรามีอยู่ดูเรื่องความทุกข์กับร่างกายของเรามันเผาไหม้กัน เวลาจะตายมันยิ่งเก่งกว่านี้ นั่น เราจะมากลัวมันอะไร

ความตายอยู่กับเรา กลัวไปไหนก็ไม่พ้น เวลานี้สู้ก่อนตายเพื่อเอาอรรถเอาธรรมจะเป็นอะไรไป ฟาดเสียจนกระทั่งตลอดรุ่งเลย ที่นั่งภาวนาอย่างนี้ไม่ใช่คืนหนึ่งคืนเดียวนะ ตั้งเก้าคืนสิบคืน นี่เพื่อเป็นคติแก่พี่น้องทั้งหลายให้ทราบ แต่ไม่ได้นั่งติดกันทุกคืน เว้นสองคืนบ้างสามคืนบ้าง นั่งตลอดรุ่งอย่างนี้มาตลอด จนกระทั่งกันแตก คืนแรกๆ ก็ไม่แตก ออกร้อนเป็นไฟกันเรา ต่อไปจากออกร้อนแล้วมันก็พอง เพราะนั่งไม่ถอย จากพองแล้วมันก็แตก จากแตกก็เอะหมดเลยกันเรานี้แหละ นี่ฟิงชิ่งานทั้งหลาย เอามาหลอกท่านทั้งหลายหรือทำมาแล้ว ถ้าหลอกท่านทั้งหลายก็หลอกพ่อแม่ครูจารย์มันเป็นอันดับแรก ขึ้นไปขัดกับท่านเลยนั่งตลอดรุ่ง ฟาดกับทุกขเวทนาขนาดไหน ใส่กับท่านนี้เหมือนมวยแถมเปี่ยนนะ เวลานั้นภาวนามันจะเป็นจะตายจริงๆ สติปัญญาบีบบังคับเอาไว้ไม่ใช่ทนนั่งเฉยๆ นะ นั่งทนทุกข์เฉยๆ ไม่ถูก

นั่งทนทุกข์ด้วยสติปัญญาพิจารณาแยกธาตุแยกขันธ์ หนึ่ง เนื้อ เอ็น กระดูก ดับ ไต ใส่ พุง เรื่องความเป็นความตายอะไรเป็นทุกข์ ทุกข์เป็นอะไร หนึ่งเป็นทุกข์หรือกระดูก

หรือเนื้อเป็นทุกข์เอ็นเป็นทุกข์ ถ้าว่าสิ่งเหล่านี้เป็นทุกข์คนตายแล้วสิ่งเหล่านี้มีไหมเอาไปเผาไฟมันว่าไง เวลานี้มันเป็นทุกข์เพราะอะไร มันเป็นทุกข์อยู่เวลานี้เพราะหัวใจไปสำคัญมัน นี่คือคนเป็นคือมีชีวิตอยู่ ไล่แยกธาตุแยกชั้นแยกหนังแยกเนื้อ ว่ากระดูกเป็นทุกข์กระดูกกับทุกข์มันต่างกันหรือเหมือนกัน เอ้า คนตายแล้วเป็นยังไง คนเป็นอยู่ทุกข์เป็นอย่างไรๆ แยกไปแยกมาด้วยสติปัญญา ทุกข์มากเท่าไรสติปัญญาหมุนตัวเลยนะ ไม่ใช่อยู่เฉยๆ ลักเดี่ยวพอมันพิจารณาจบ แยกธาตุแยกชั้นแยกหนังเนื้อเอ็นกระดูกตับไตไส้พุงออกหมด ไม่ใช่ทุกข์สิ่งเหล่านี้

คนตายแล้วสิ่งเหล่านี้มีไปเผาไฟมันไม่ได้ว่าอะไร มันเป็นทุกข์เพราะหัวใจไปสำคัญมันหมาย ทุกข์เป็นอันหนึ่งต่างหาก ทุกข์ไม่ใช่กาย กายไม่ใช่ทุกข์ จิตไม่ใช่ทุกข์ทุกข์ไม่ใช่จิต แยกกันไปแยกกันมา พอมันรอบพอกแล้วปัญญามันพอร้อมแล้วจิตนี้ลงฝั่งเลย ฟังซินะ นี่ละผลแห่งการปฏิบัติบิบบังคับตัวเอง เวลาลงนี้ถึงแดนอัศจรรย์สว่างจ้าไปหมดตามภูมิของเรานั้นแหละ ถึงยังไม่พ้นกิเลสก็ตาม ภูมินี้ก็เป็นภูมิอัศจรรย์ในปฐมฤกษ์ของเรา ได้หลักได้เกณฑ์มาตั้งแต่บัดนั้นแหละที่นี่ แล้วพัดกันคืนไหนไม่เคยมีพลาด ความอัศจรรย์ของจิตที่ลงเพราะการพิจารณาด้วยสติปัญญาในทุกขเวทนาทั้งหลายนี้รอบหมดแล้ว จิตลงฝั่งๆ ได้ทุกคืนไม่มีพลาดเลย

นี่ผลแห่งการเอาจริงเอาจัง เวลาลงที่ไร้อัศจรรย์ นี่ละเรื่องความตายจึงไม่มีความหมาย ทุกข์ขนาดไหนก็เอาเถอะนะ วางั้นเลย ธรรมนี้เหนือทุกข์ พ้นจากทุกข์ไปแล้วเป็นธรรมเลิศๆ เลอๆ เดียวนี้มันยังไม่เลิศเพราะทุกข์นี้เจือปนมัน เพราะความหลงเจือปนมัน ไล่เบียดกันเข้าไปแล้วสุดท้ายได้ทุกคืน นี่เป็นคติมาหลอกท่านทั้งหลายหรือ ถ้าหลอกก็หลอกพ่อแม่ครูจารย์มาแล้ว กับพ่อแม่ครูจารย์มันขึ้นเหมือนแชมเปียนนะ เวลามันนั่งได้ตลอดรุ่งในคืนแรกได้ความอัศจรรย์ขึ้นแล้ว ความรู้ความเห็นมันเป็นขึ้นภายในใจนี้ โห ไม่ใช่คนนั้นนะ

ธรรมดาขึ้นไปหาท่าน ธรรมดาลูกศิษย์กับครูอาจารย์ไปหากันนี้ต้องเหมือนผ้าพับไว้ทุกอย่าง ไม่ว่าท่านว่าเราเหมือนกันหมดขึ้นไปหาครูหาอาจารย์ แต่ขึ้นไปในวันนั้นวันที่ได้ความแปลกประหลาดอัศจรรย์ มันขึ้นไปด้วยความกระหืดกระหอบด้วยความแปลกประหลาดอัศจรรย์ อยากเล่าอันนี้ถวายท่านให้ท่านได้ชี้แจงผิดถูกประการใดให้ทราบ แล้วจะปฏิบัติเพิ่มเติมส่งเสริมความดีของตนนี้ต่อไป ขึ้นไปก็ขัดกับท่านเลยแหละ ฟังซิ กิริยาที่เป็นเหมือนผ้าพับไว้ แต่วันนั้นไม่ได้เป็นนะ เป็นออกมาจากหัวใจที่เต็มไปด้วยอรรถด้วยธรรม ที่ตนได้รู้ได้เห็นในคืนวันนั่งตลอดรุ่งนั้นแล้วนั้นแหละ ขึ้นไปก็ผางๆๆ เลย ท่านก็นั่ง

นึ่ง เราขึ้นเต็มเหนี่ยวมันเป็นยังไง นั่นเห็นไหมเวลามันรู้ธรรม มันสะทกสะท้านกับอะไร เข้าไปหาครูบาอาจารย์ไม่ได้มีที่จะว่ามีการทำต่อสู้อย่างความปีติยินดีอยากเล่าถวายผลแห่งปฏิบัติของตนต่อท่าน เมื่อขัดข้องประการใดท่านจะได้ชี้แจงให้เราทราบ ก็ออกผิง ๆ เลย

ท่านก็นั่งนิ่งฟัง แต่ความคิดภายในใจของท่าน ท่านคงจะคิดเสียบ ๆ แหละว่า นี่บ้า มันขึ้นแล้ววันนี้ มันได้หลักแล้วนะความหมายว่าขึ้น บ้ามันกำลังขึ้นคงว่าขึ้น ท่านก็นิ่งฟัง ทุกทีทุกทีนะ พอเล่าจบลงไปเท่านั้นหมอบที่นี้คอยฟัง ท่านจะพูดเรื่องอะไรต่ออะไรให้เรา ฟัง พอเราหยุดที่นี้ท่านก็ผางขึ้นมาเลย เห็นไหมธรรมต่อธรรมถึงกัน เออ ต้องอย่างนั้นซิ ถูกต้องแล้วที่นี้ เห็นไหมละ เวลาท่านขึ้นเราก็อหมอบ เอาที่นี้ถูกต้องแล้ว ได้หลักได้เกณฑ์แล้ว เอ้า ๆ ฟาดมันเลย อัฐภาพเดี๋ยวนี้มันไม่ได้ตายถึงห้าหน ท่านว่า มันตายหนเดียว เท่านั้นแหละ คราวนี้ได้หลักได้เกณฑ์แล้วเอาให้นักท่านว่าอย่างนี้นะ โอ้ยทางนี้เหมือนกับหมาตัวหนึ่งที่จะกัดจะเห่า แม้เห็นใบไม้ร่วงลงมานึกว่าคู่ต่อสู้ก็จะไล่กัดไล่เห่าเข้าใจไหม กำลังใจ

จากนั้นมาเรื่อย ขึ้นหาท่านทีไรเป็นอย่างนั้นทุกที นี่ถือเป็นขึ้นจากจิตใจมันหากเป็นของมันเอง พลังใจนี้ผิง ๆ เลย นี่จะได้เอามาโกหกหรือ ถ้าโกหกท่านทั้งหลายก็โกหกพ่อแม่ครูจารย์มันตั้งแต่แรกแล้วแหละ ท่านเป็นผู้เสริมสติปัญญา กำลังวังชาทุกด้านให้มา ตั้งแต่โน้น นี่คือการฝึกการทรมานเราได้เล่าให้ท่านทั้งหลายฟัง ที่มาเทศน์ทั่วประเทศไทยนี้ คือผลเกิดขึ้นจากการฝึกทรมานเอาเป็นเอาตายเข้าว่านี่แล ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็ได้ธรรมมาอวดโลก เมื่อไร เราได้มาแทบเป็นแทบตาย

ที่หนักมากก็คือนั่งตลอดรุ่ง หนักมากที่สุดในบรรดาความเพียรของเราที่ผ่านมา ถึงขนาดกันแตกกันเลอะเลยทีเดียว ฟัดกับกิเลสทุกข์ทางกายก็ทุกข์ แต่ใจนี้จะว่าทุกข์ก็ไม่ใช่ มันฟัดกับกิเลสนี้ จนกระทั่งมาถึงบัดนี้เป็นยังไง ความพากความเพียรเอาอย่างนี้ กิเลสมันเหนียวแน่นมันตัวสกรปรกที่สุด ตัวเหนียวแน่นที่สุดตัวต่อสู้ตัวหน้าด่านที่สุดไม่มีใครเกิน กิเลสแหละ ต้องได้ฟัดกันอย่างหนัก ๆ พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีอะไรเข้ามาแทรก ในหัวใจเลย หมดโดยสิ้นเชิง นั่น จึงเรียกว่า สุกญุต โลก โลกนี้ว่างไปหมด โลกก็คือ กิเลสตัวสมมุตินั้นแหละ มันขวางจิตใจเหมือนเส้นเหมือนหนาม ถอดออกมาเสียหมดโดยสิ้นเชิงแล้วมันก็ว่างไปหมด

นี่คือผลแห่งการฝึกทรมานตนเองได้ผลมาถึงมาเทศน์สอนพี่น้องทั้งหลาย ฟังซิ เราเอาย่อ ๆ ตั้งแต่เริ่มเทศน์สอนประชาชนในเวลาออกช่วยชาติบ้านเมือง ๖ ปีกว่า เทศน์ที่ ไหนบ้างท่านทั้งหลายพิจารณาซิ ก็กัณฑ์ฟังซิ เทศน์กัณฑ์ แล้วตั้งแต่ก่อนโน้นมาอีกตั้งแต่

พ.ศ.๒๔๙๓ เป็นต้นมา จนกระทั่งถึงวาระนี้สอนพระนี่ละเป็นส่วนมาก สอนประชาชน เรื่อยมาจนกระทั่งถึงออกช่วยชาติบ้านเมือง เทศน์ก็กัณฑ์ เอาธรรมะมาจากไหน เอ้า ฟังซิ เราเรียนเพียงเป็นมหากัณฑ์เพียงเป็นหนอนแทะกระดากอยู่เท่านั้น ไม่ได้ตัวจริงออกมาปฏิบัติ แต่เวลาออกมาปฏิบัติแล้วความรู้ความเห็นที่เกิดจากภาคปฏิบัติ เป็นสมบัติของตนด้วย เป็นที่ตายใจด้วย เป็นที่อบอุ่นด้วย เป็นหลักใจเป็นลำดับลำดับด้วย นี่ผลเกิดขึ้นจาก ภาคปฏิบัติเป็นอย่างนี้ละ

ส่วนจากศึกษาเล่าเรียนมันก็เป็นหนอนแทะกระดากอยู่เท่านั้นแหละ ถ้าไม่สนใจ ปฏิบัตินะ เรียนเฉยๆ ก็เป็นหนอนแทะกระดากมาไม้ น้ำลายกัน จากนั้นก็หาชั้นหาภูมิไป ชิ ไม่ได้หาอรรถหาธรรมนะ หาชั้นหาภูมิสภปรกรกรู้งัง พวกสัวมพวกถาน พวกดินเหนียว ติดหัวว่าตัวมีหงอน เป็นสมุห์ใบฎีกา พระครูพระคณ เจ้าฟ้าเจ้าคุณ เป็นสมเด็จพระ นี่ล้วนแล้ว ตั้งแต่ดินเหนียวติดหัว ให้คนผู้โง่เขลาเบาปัญญาผู้หนาแน่นด้วยสัวมด้วยถานลิ่มตัวทั้งนั้น แหละ ท่านผู้มีธรรมท่านไม่ลิ่ม พระอรหันต์ ๘๐ องค์ ได้รับสมณศักดิ์หรือว่าเอตทัคคะที่ พระองค์ทรงชมเชย ๘๐ องค์ ไม่เคยได้ยินองค์ไหนท่านลิ่มเนื้อลิ่มตัวนะ มาเป็นสรณะของ พวกเรา พวกนี้จึงเอาท่านมาเป็นตัวอย่าง เลยกลายเป็นตัวอย่างของสัวมของถาน เอาแต่ ดินเหนียวโปะหัวกันๆ

เวลานี้ศาสนาของเราวัดวาอารามในพระในเณรมีตั้งแต่ดินเหนียว บวมมาเพื่อดินเหนียวติดหัวนะ ไม่ได้เพื่ออรรถเพื่อธรรมเลย เรื่องศีลเรื่องธรรมบวมมาไม่สนใจ เวลานี้ยิ่ง กว่าสัวมกว่าถาน ปีนปายหาตั้งแต่เรื่องยศเรื่องลาภ เรื่องสรรเสริญเยินยอ อำนาจบาตร หลวงป่าๆ ถิ่นๆ เป็นบ้ากันหมดทั้งประเทศไทยเราเวลานี้เห็นไหม เอ้า ดูเอาซิ เรื่องของ ธรรมของวินัยไม่สนใจ พระพุทธเจ้า สาวกของพระพุทธเจ้าเป็นยังงั๊งานปฏิบัติตัวมา ท่าน รักท่านสงวนในศีลในธรรมของท่าน นี่เป็นยศถาบรรดาศักดิ์ของท่าน เป็นคุณธรรมของ ท่านโดยหลักธรรมชาติที่ท่านหาได้เอง อันนี้เราเสาะแสวงหาป็นโน้นป็นนี้ อยากรู้เรื่องยศ ถาบรรดาศักดิ์ ประสาลมปากก็เป็นบ้าไปอย่างนั้น เห็นไหมละ เวลากำลังเข้าศึกศัตรูเกิดอยู่ในท่ามกลางพุทธศาสนาของเราเกิดจากอะไร ถ้าไม่เกิดจากพวกบ้ายศนี้เกิดจากอะไร เกิดจากบ้าอำนาจบ้ายศบ้าดินเหนียวติดหัว เรื่องศีลเรื่องธรรมมันไม่สนใจพวกนี้ หมุนเข้าไปหาแต่เรื่องสกปรกทั้งนั้น เพราะฉะนั้นมันถึงเดือดร้อน

ถ้าเป็นผู้ปฏิบัติตามศีลตามธรรมแล้วไม่มีใครเดือดร้อนเลย สงบร่มเย็นไปหมดนั้น แหละ การสงบร่มเย็นคือเกิดขึ้นจากการฝึกการทรมานตนเอง ในทางที่ไม่ดีทั้งหลายปิด ออกๆ ในทางที่ดีส่งเสริมขึ้น นี่แหละท่านดี ดีเพราะเหตุนี้ ให้เราถือไปเป็นคติตัวอย่างนะ

ที่พูดมาวันนี้พูดถึงเรื่องนั่งตลอดรุ่ง หามรุ่งหามค่ำพูดเพื่ออะไร เราพูดเพื่อเป็นคดี นี่ไม่ได้ถึงตลอดรุ่งอะไรเพียงขอ ๑๐ นาทีเท่านั้น ขอจากท่านทั้งหลายเพื่อฝึกกรรมทานให้เป็นคนดีสำหรับเรา นี่ฟาดตลอดรุ่งๆ ไม่เห็นตายจะมาสอนท่านทั้งหลายอยู่เวลานี้ ขอเพียง ๑๐ นาทีให้ไปปฏิบัติดัดแปลงตัวเองทำไมจะไม่ได้วะ เราเป็นลูกศิษย์มีครูจำให้ได้นะ นี่เริ่มเข้าพรรษาแล้วให้มีขอบมีเขตบ้างซิเราเป็นลูกชาวพุทธ ปล่อยให้ละเอะเพรอะเปื้อนไปหมดใช้ไม่ได้นะ ไม่มีอะไรเป็นสาระ วันนี้ก็ได้พูดให้ฟังพอประมาณแล้ว แล้ววันพรุ่งนี้ท่านก็จะต้องสมาทานธุดงค์ของท่าน แล้วใครมีข้อวัตรปฏิบัติ มีคำสัตย์คำจริงที่จะปฏิบัติตัวเอง บิบบังคับความชั่วของตัวเองให้เป็นความดีแทนขึ้นมาให้ทำเอา เราพูดกว้างๆ อย่างนี้แหละ เช่นให้ท่านเป็นประจำ หรือไหว้พระสวดมนต์นั่งภาวนาขอ ๑๐ นาทีเป็นประจำ นอกจากนั้นให้ท่านทั้งหลายเสาะแสวงหาเองเพื่อความดีสำหรับท่านทั้งหลายเอง ครูบาอาจารย์เป็นแต่เพียงผู้บอกผู้ชี้แนวทาง การกระทำเป็นเรื่องของเราทั้งหลายเอง ตั้งพระพุทธรูปเจ้าท่านทรงแสดงไว้

อกุชาโต โว มยา มคฺโค อญฺญา ย สลฺลสฺตถฺนํ

ตฺมฺเหหิ กิจจํ อาตปฺปํ อกุชาตาโร ตถาคตา

พระพุทธรูปเจ้าเป็นแต่ผู้บอก งานที่จะชำระตัวเองให้เป็นผลเป็นประโยชน์เป็นเรื่องท่านทั้งหลายทำเอง พระพุทธรูปเจ้าทุกๆ พระองค์เป็นแต่ผู้ชี้บอกแนวทาง ไม่ใช่เป็นผู้ทำให้เข้าใจหรือ อันนี้ก็เหมือนกัน เป็นเรื่องของท่านทั้งหลายทำเอง เราลืมแล้วเรียนมานานสักเดียวระลึกได้นะ อันนี้ละเราก็แปลเอาแต่เนื้อความมาเลย ภาษาบาลีเลยไม่เอา ให้จำเอานะ ให้ไปปฏิบัติตัวเอง ท่านเป็นแต่ผู้ชี้บอก นี่ก็ชี้บอกเฉยๆ เราเป็นผู้ไปทำเองของเรา

ให้มีหลักมีเกณฑ์นะ ในพรรษาหนึ่งๆ อย่าให้ขาด เรื่องความตายมันอยู่กับลมหายใจนะไม่อยู่กับที่อื่นที่ใด อยู่กับลมหายใจ หายใจเข้า หายใจออก หมดอันนี้แล้วหมดไปเลยเวลานี้ลมหายใจยังไม่หมด ความดีก็ทำได้ความชั่วก็ทำได้ด้วยกัน เราจะมีสติปัญญาคัดเลือกอะไร พยายามทำความดีปิดความชั่วออกก็เป็นเรื่องสติปัญญาของเรา วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก็เห็นว่าสมควรแล้วละ พูดไปพูดมาเหนื่อย

ที่น่าจะเป็นกลางเดือนสิงหาฯ ประมาณนั้นนะ เราจะได้ลงไปมอบทองคำกรุงเทพฯ คือ ทองคำที่ขาดอยู่ ๑ ตันนะ ที่ว่ามันคือๆ คือมันคืออยู่ตั้ง ๑ ตัน เราก็ได้พยายามแล้วประกาศให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันว่าทองคำเรายังดี นี้เราไม่สบายใจเลยแต่ในระยะนั้นพูดอะไรไม่ได้ น้ำหนักของทองคำ ๑๐ ตัน ที่เราจะแบกนี้มันค่อนข้างจะเหลือกำลังเราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นทองคำที่ว่าคีนี่จึงพูดไม่ได้เลย

ที่นี้พอหายใจ อ้าปากได้บ้างแล้วจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เป็นแต่เพียงว่าเราจะไม่ขอ ทองคำขาดไป ๑ ตันนี้เราจะไม่ขอ เราเชื่อพี่น้องทั้งหลาย ดังที่เคยเชื่อมาแล้วได้ทองคำตั้ง ๑๐ ตัน อันนี้ขาดเพียงตันเดียวเราจะไม่ขอละ ให้เสาะแสวงหาตามอัยยาศัยของตัวเองเพื่อเข้าสู่คลังหลวงของเรา แล้วทองคำของเราจะได้ครบจำนวน เรียกว่าคู่ว่างั้นเถอะ ไม่ดี นี่ก็กำลังแล้ว ทองคำ ๑ ตันจะพออยู่แล้ว ถึงวันนั้นเรากำหนดเอาไว้ดูว่าเดือนสิงหาฯ วันที่ ๒๑-๒๒ เป็นย่านที่เราจะมอบทองคำในระยะนั้น ถ้าจะเอาวันที่ ๑๔-๑๕ นี้ กระชั้นเกินไป เพราะวันที่ ๑๒ เรายังงานยุ่ง วันที่ ๑๓-๑๔ ไปนี้มันกระชั้นเกินไป เพราะฉะนั้นจึงกะเอาวันที่ ๒๑ หรือวันที่ ๒๒ วันใดวันหนึ่งสองวันนี้เป็นวันมอบทองคำ ที่นี้เวลาเราไปกรุงเทพฯ เรายังจะไปในช่วงนี้ละ เช่น ไปวันที่ ๑๗ หรือ ๑๘ นะ ๒๓ ๒๔ ก็เป็นวันกลับ อาจจะไปในย่านนี้ ๗ วันพอดี คือไปในพรรษา ไปได้ตามพระวินัยเพียง ๗ วัน

นี้เรากำหนดไว้ช่วงนี้ วันที่ ๒๑-๒๒ เป็นจุดศูนย์กลางที่เราจะมอบทองคำ เราจะไปก่อนหน้าเล็กน้อยมอบนี้แล้วกลับพอดี เราจะเอาจุดนี้ ที่นี้เมื่อมอบนี้แล้วก็จะไม่รบกวนพี่น้องทั้งหลายอีก เราจะประกาศให้ทราบทั่วถึงกันทั้งประเทศเลยว่า เป็นอันว่าหยุดโดยสิ้นเชิงแล้วทองคำ จะให้เป็นปกติ นะ ที่นี้ก็เป็นที่ปกติไปเลย แม้เช่นนั้นเวลาทองคำค่อยไหลค่อยซึมซาบเข้ามา ก็ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของเราร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน เวลาได้มามากน้อยเราจะเก็บไว้ ควรหลอมก็หลอมแล้วมาเก็บไว้ในตู้ธนาคาร จนกว่าพอที่จะมอบเมื่อไร เรายังจะไปมอบให้อีกตามเดิมนั้นแหละ ที่จะให้รู้ไหลแตกซึมไม่สงสัย

นี่ก็รับรองมาตั้งแต่วันเริ่มแรกออกช่วยชาติฯ แล้ว มันหากจะมีมาอีก คือทองคำก็ค่อยไหลมาอย่างนี้ ถ้าว่าพอ เอาละ ที่นี้พอแล้ว ตามนิสัย อัยยาศัยของคนผู้มีเจตนาเล็กน้อยในโอกาสใดเขาก็อาจจะเอามาอย่างนี้ เรายังก็ต้องเก็บไว้ๆๆ พอหลอมก็ไปหลอม พอมอบเมื่อไรเราก็ก็นำไปมอบ เช่น มันไม่มาก เราก็ก็นำไปให้ธนาคารหรือสั่งธนาคารมาหาเราเอง เพราะผู้ว่าการธนาคารชาติก็เป็นลูกศิษย์นี้ ให้มาหาเราเมื่อไรก็ได้หรือเราไปให้เมื่อไรก็ได้ยากอะไร ของย่อยๆ นะ แต่ส่วนใหญ่นี้เราจะมอบวันนี้แน่นอน กรุณาทราบไว้ตามนี้

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th